

ministeriet, naar der virkelig var Grund til ifølge en affagt Dom at tilstæbe Appel, skulde nægte den i Henhold til selve den Dommers Erklæring, som har affagt Dommen. Jeg troer tværtimod, at en Ansøgning desangaaende vilde blive modtagen med den højeste Grad af Liberalitet.

Ischærning: Det forekommer mig, at Vansteligheeden ved Afstemningen ligger dert, at man ved Forslaget under Nr. 7 ikke er bleven staaende ved blot at udelukke Vand- og Brødstraffen, men ogsaa har forandret den Begrænsning for Multen i uindflagelige Sager, som findes i Lovforslaget, saaledes som det ligger for; dersom vi kunde antage, at der ved 3die Behandling kunde foretages en Rettelste i den Henseende, vilde man her vist ikke betænke sig paa at stemme for Forslaget under Nr. 7. At stemme for Paragrafen og ikke for et af de foreliggende Forslag, vilde være meget værre, idet nemlig Hovedsagen er, at de Paaagjældende kunne forlange, at Sagen bringes for en anden Domstol. Jeg begriber meget godt, at Inddragelsen af Vand- og Brødstraf indenfor Begrænsningen møder Modstand fra mange Sider; jeg troer, man vilig kunde gaae ind derpaa, men det er vistnok bedst at vente dermed et Par Aar, indtil Folk blive mere fortrolige med Sagen.

Justitsministeren: Selv den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Høi Valgkreds (Klein), der har stillet Endringsforslag, afvigende fra det under Nr. 7, har betegnet den Vej, som er fulgt i dette, og altsaa ogsaa den, hvorpaa Regjeringsudkastet var slaaget ind, som heldig og forstandig, og de Grunde, der under Forhandlingerne, navnlig i det andet Thing, ere fremførte derimod, have heller ikke kunnet fremkalde nogen anden Overbeviisning hos mig end den, der bragte mig til at affatte Bestemmelsen saaledes. Det er altsaa en Selvsølge, at jeg ikke kan Andet end betragte Endringsforslaget under Nr. 7, der gaaer ud paa at bringe Regjeringsforslaget igjen tillive, som i sig selv ønskeligt og hensigtsmæssigt, men skulde det høie Thing finde sig bevæget til hellere at vedtage enten Endringsforslaget under Nr. 9 eller det under

Nr. 11, vil der fra min Side ikke være Noget imod at modtage Loven ogsaa i en saadan Form. Under Forudsætning af, at dette skulde skee, er der imidlertid to Punkter, som idag have været Gjenstand for Forhandling her i Thinget, og som jeg nærmere skal berøre. Det ene angaaer Bestemmelsen om en udvidet Myn- dighed for Enkeltdommeren til ogsaa at kunne ifjende Vand- og Brødstraf, og jeg skal med Hensyn dertil udtale, at jeg, naar jeg betragter Sagen uafhængig af alle de Hensyn, der ellers kunne gjøre sig gjældende, ikke deler den Men- ning, at der kunde være nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa en saadan Bestemmelse; men efter de Udtalelser, som meget stærkt gjorde sig gjældende i det høitærede Thing i forrige Sessjon, maa man antage, at der er en Tølelse hos Befolkningen, som gjør, at man betragter Vand- og Brødstraffen som en saadan, der medfører en særdeles Indvirkning paa den Paaagjældendes borgerlige Agtelse og paa den Stilling, som er knyttet dertil. Jeg har netop i min Embedsstilling haft Leilighed til at see, at mange Folk antage, at der klæber noget særdeles Vanærende ved denne Straf, uden Hensyn til den Forseelse, hvorfor den er idømt, som man ikke antager at være forbundet med Straf af simpelt Fængsel, og dette ligger i de mange Ansøgninger, der stadig indkomme om at faae en idømt Vand- og Brødstraf forandret til den nævnte Strafart i den Tid, der efter Lovgivningen svarer dertil. Det er Betragt- ninger, henteede fra denne Formening hos Be- folkningen og fra de Udtalelser, som i forrige Sessjon gjorde sig gjældende her, der bragte mig til i Regjeringsudkastet at forandre Be- stemmelsen angaaende Vand- og Brødstraffen, og de medføre ogsaa, at jeg, hvis et af En- dringsforslagene under Nr. 9 eller Nr. 11 blev vedtaget, og der til tredie Behandling blev stillet et Endringsforslag om, at Vand- og Brødstraffen skulde udgaae, kunde modtage et saadant Forslag og vilde ansee det for at være i sig selv ønskeligt. — Det andet Punkt, jeg skal omtale, er det, der dreier sig om, hvorvidt Antallet af de Voterende i Sager, der behan- les i Criminal- og Politiretten, skal være tre eller fem. Dette er et Spørgsmaal, der saa ideligt har været omhandlet, at jeg ikke skal